

XXVII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ha1 ,2-3; Ha2 ,2-4)

Lugemine prohvet Habakuki raamatust:

Kui kaua, Issand, pean ma hüüdma, ilma et sa kuuleksid? Karjuma appi vägivald pärast, ilma et sa aitaksid? Miks sa lased mul tunda kurja väge ja vaatad pealt mu õnnetust? Hävitus ja vägivald on igalpool, kuhu silm ulatab nägema - tüli ja lahkmeel on kasvamas. Ja Issand vastas mulle ja ütles: "Kirjuta üles see nägemus ja tähenda see tahvli peale, et seda võiks kergesti lugeda. Sest nägemus, mis sulle antakse, ootab oma

aega, kuid liigub lõpu poole ega peta. Kui ta viibib, siis oota teda, sest ta tuleb kindlasti ega jää tulemata. Vaata, ülbet ja ülekohtutegijat ootab kadu, aga õige, kes on ustav, jääb elama".

See on Jumal Sõna.

(Vastulaul Ps95 ,1-2.6-7c.7d-9 R.7d.8a)

R: Kui te kuulete Issanda häält, ärge paadutage oma südant.

Tulgem, hõisakem Issanda ees,
rõkakem rõõmust oma päästekalju poole!

Tulgem Tema palge ette tänamisega,
laulgem Temale kiituse laule.

R:

Tulge, kummardagem ja põlvitagem,
heitkem silmili Issanda, oma Looja palge ette.
Sest Tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas,
tema lambad, keda ta juhivad oma parema käega.

R:

Täna, kui te kuulete Tema häält, ärge paadutage oma südant
nii nagu Meribas, nagu Massa päeval kõrbes.
Seal teie esiisad kiusasid mind ja panid mind proovile,
kuigi nad said näha minu vägevaid tegusid.

R:

(Teine lugemine 2Ti1 ,6-8.13-14)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Ma tuletan sulle meelde, Timoteos, et sa õhutaksid lõkkele Jumala
anni, mis on sinus minu käte pealepanemise kaudu. Jumal ei ole ju
andnud meile arguse vaimu, vaid väe, armastuse ja mõõdukuse vaimu.
Ära siis häbene meie Issandast ega minustki tunnistust andmast,
kes ma olen vangis tema pärast, vaid näe koos minuga vaeva
evangeeliumi heaks, siis annab Jumal sulle jõudu. Joonu usus
Jeesusesse Kristusesse ja armastuses tema vastu nende tervete
õpetuste järgi, mida sa minult oled kuulnud. Seda head, mis sinu
kätte on usaldatud, säilita endas Püha Vaimu abil, kes meis elab.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1 Pe 1,25)

Halleluuja. Issanda Sõna püsib igavesti,
Jumala Sõna on evangeelium. Halleluuja.

(Evangeelium Lk17 ,5-10)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kord ütlesid apostlid oma Issandale: "Kasvata meie usku." Aga
Issand ütles: "Kui teie usk oleks nagu sinepiivake, võiksite te
öelda sellele mooruspuule: "Juuri end välja ja istuta end merre,"
ning see kuulaks teie sõna. Aga kes teie seast, kelle ori on
kündmas või karja hoidmas, ütleks temale kui ta töölt tuleb: "Istu
kohe lauda!" Eks ütle ta pigem nõnda: "Tee mulle õhtusöök ja pane
siis vöö vööle ja teeni mind. Alles siis kui mina olen söönud ja
joonud, võid sina einet võtta." Kas aga peremees oma orja selle
eest tänab, et ta tegi kõik nii nagu oli kästud? Nii peate ka teie
käituma: kui te kõik olete täide viinud, mis teile on kästud, siis
ütelge: "Me oleme vääritud orjad, sest me oleme teinud ainult
seda, mis on meie kohus.""

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ühel minu esimestest külaskäikudest
Saksamaale viisid võõrustajad mind koosviibimisele, kus osalesid

sotsiaalteadlased, filosoofid ja teoloogid. Minu saksa keel oli tollal veel hõredavõitu, nii ei suutnud ma diskussiooni päris täpselt jälgida. Kuid äkki läksid need juba eakad, kortsulise näo ja taganenud juuksepiiriga härrasmehed omavahel väga tuliselt vaidlema. Igaüks kaitses oma vaatenurka, näod läksid üha punasemaks ja ma kartsin juba, et vastuolud paisuvad suuremat sorti tülikis ... kui äkki teatas üks vanem professorihärra otsustavalt: "Das ist kompliziert!" - see on keeruline! Kogu üleskerkinud pinge vallandus juskui imeväel ja kõik noogutasid takka: jawohl, jawohl, das ist kompliziert! Naeratused ilmusid taas nägudele, ning sel õhtul lahkusid kõik sõpradena, nagu poleks nad äsja üldse nii ägedalt oma erinevad seisukohti kaitsnud.

Kuidas sai juhtuda, et määratlus "see on keeruline" äkki kõik vaidlejad üksteisega lepitab? Ma arvan, et vastus on üsna lihtne. Kui inimene tahab maailmast aru saada, siis lõpeb tema tööetsimine varem või hiljem ikka määratlusega, et maailm on inimliku arusaamise jaoks natuke liiga keeruline - ja liiga keeruliste asjade üle ei maksa tõesti teiste inimestega tülitseada.

Me loeme patutunnistuse ...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mäletan üht kurba lugu sellest ajast, kui ma enne preestriseminari minekut töötasin kaks aastat suure haigla reanimatsiooniosakonnas sanitarina. Ühel päeval toodi meie osakonda noormees, üliõpilane, kes oli tundmatus kohas pea ees vette hüpanud ja kaela murdnud. Ta rääkis, et tahtis lihtsalt neidudele näidata, kui julge mees ta on, ja ta uskus, et vesi on selles paigas piisavalt sügav... aga kahjuks ei olnud. Ta suri veel sama päeva õhtul. Arstid rääkisid, et tema selgroo ülaosa oli kildudeks, ja isegi kui sündinuks ime ja ta oleks siiski ellu jäänud, siis kindlasti lõuast allapoole halvatusena. Aeg-ajalt tuleb ta mulle ikka jälle meelde.

Jah, ka see noormees uskus - uskus, et vesi on piisavalt sügav, kuid ei kontrollinud järele, ja nagu ta ise tunnistas, ei pidanud isegi sõprade hoiatust miskiks. See oli väga kurb lugu, ja ma ei usu, et kellelegi võiks tulla pähe teda tema julguse ja usu eest kiita. Aga kui me räägime Jumalasse uskumisest, siis millegipärast kiidetakse inimest, kes hulljulgelt järgneb mingile seesmisele tundepehangule lootuses, et Jumal kõrvaldab tema teelt kõik takistused.

Tänases evangeeliumis palusid jüngrid, et Jeesus kasvataks nende usku. Jeese mõistatuslik vastus võib tegelikult olla selgem kui me julgeme loota. Ta ütleb: "Kui teie usk oleks nagu sinepiivake, võiksite te öelda sellele mooruspuule: "Juuri end välja ja istuta

end merre," ning see kuulaks teie sõna..." Me küsime endalt: kellele on vaja merre istutatud mooruspuud? Ja järgnev on ju hoopis kummaline: "Aga kes teie seast, kelle ori on kündmas või karja hoidmas, ütleks temale kui ta töölt tuleb: "Istu kohe lauda!" Eks ütle ta pigem nõnda: "Tee mulle õhtusöök ja pane siis vöö vööle ja teeni mind." ...

Kuidas seostuvad need võrdpildid tugeva usuga? Kas ei kutsu see kirjakoht oma tervikus pigem üles lihtsalt täitma ausalt oma kohust? Täitma kohust ilma teravate elamusteta, mangumata Jumalalt imesid, mis niikuinii toidaksid vaid meie edevust... Omaette küsimus on ju seegi, kas kellelgi on õigus oodata kiitust ja kuldmedalit, kui ta on teinud teinud eksami kolme miinuse peale ega viitsigi rohkem pingutada? Kas pole inimesel oma Jumala ees seistes siiski targem jätta see tema otsustada, kas tema sulane väärrib kiitust või ainult pääseb laitusest.

Armsad õed ja vennad, ilmselt ei suuda me mingil üleloomulikul viisil ise Jumala tahet ära arvata, kuidas tema meid hindab - see on tõesti liiga komplitseeritud, liiga keeruline. Ja kui ta on kord loonud kogu selle hiigelsuure maailma ning ilmutanud inimkonnale oma seadused, siis oleks jultumus eeldada, et ta hakkab just meile oma seadustest erandeid tegema. Sellepärast peame olema valmis hakkama saama ka ilma imede ja eranditeta, ja kui usuküsimustes tüli tõuseb, siis tuleb lihtsalt valida õige moment, et naeratades tõdeda: das ist kompliziert. Aamen.